ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

14. MÂSUM , İMAM MEHDİ (a.f)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

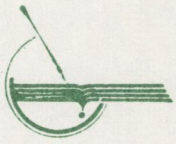

Ondört Mâsum'u Tanıyalım

Yazan: Hüccet'ül İslam Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri: Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Yayınlayan: Ensariyan Yayınları

P.O.Box 37185/187

Kum-İran İslam Cumhuriyeti

Tel: (251) 21744

Birinci Baskı: 1414 Kâmeri - 1993 Miladi

Tiraj: 3000

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بسم الله الرّحمن الرّحيم

اَلْحَمْدُ لله رَبِّ الْعالَمينَ وَالصَّلاةُ وَالسَّلامُ عَلى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الَّذينَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ
وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهيراً.

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hüccet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(a.s) izinden gidenlerden eylesin.

Ihlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ **M. Cevad İSLAMİ**

DOĞUMU

Onikinci İmam'ın vücut güneşi, hicri 255 yılının şaban ayının ortasında doğarak şiilerinin gönlünü kendi nuru ile aydınlatmıştı.

Abbasi halifeleri ve devlet adamları, İmamlar (a.s)'ın oniki kişi olduğunu, İmam Hasan-ı Askeri (a.s)'ın oğlunun, onların sonuncusu olarak uzun bir gaybete çekileceğini ve tek dünya devletini kuracağını duymuşlardı.

Zalim hükümdarlar, korkudan titriyorlar ve mutlaka bu işi engellemek istiyorlardı. Ama onlar, Firavun'un o güç ve kudretine ve çocuklarla yeni doğanları vahşice öldürmesine rağmen, Allah'ın iradesini engelleyemediğini bilmiyorlardı. O, Musa (a.s)'ı bulmak için ev ev dolaşırken onu kendi evinde büyüttüğünden habersizdi. Zamanın Firavun'u ve Abbasi halifesi Mu'temed, İmam Hasan-ı Askeri (a.s)'ın evini sıkı bir kontrol altında tutuyordu. Hazret'i zehirleterek zindandan dışarı çıkardığında, evinde meydana gelebilecek her olayı kendisine raporla bildirmeleri için 5 kişiyi beraberinde evine göndermişti. Daha sonra kabilenin kadınlarından bir bölümünü, karısını gözaltında tutması için, İmam Hasan-ı Askeri (a.s)'ın evine göndermişti.

11.İmam'ın şehadetiyle birlikte Samerra şehrinde büyük bir ayaklanmayla herkes, işyerlerini kapayarak İmam (a.s)'ın evine doğru hareket etmiş, coşkun bir sel gibi harekete geçerek büyük bir cenaze merasimi düzenlemişlerdi. Abbasi halifesi, halk kitlelelerinin bir sel gibi akmasından dolayı korkmuş, işlediği bu cinayeti örtbas etmek için İmam (a.s)'ın kendi eceli ile öldüğünü göstermeye çalışmıştı. Mu'temed, kardeşini, cenaze törenine katılması ve halkı, İmamı kimsenin öldürmediğine inandırması için göndermişti Ama, diğer taraftanda İmam'ın mallarını bölmeğe kalkıştmıştı ki böylece, cenaze namazını kılarak mirasını alacak ve halka İmam'ın oğlunun olmadığını anlatacaktı.

Ama tüm bu çalışmalara rağmen Allah'ın emri yerine gelmiş, oğlu 5 yaşında iken babası şehit olmuş ve bu makam ve mevkide iken İslam alemine imam olmuştu. Tıpkı İsa(a.s)'ın beşikte iken peygamber olduğu gibi.

O, henüz küçük yaşta olduğu halde, babasının cenazesini getirdiklerinde, kötü bir adam olan amcası Cafer, cenaze namazını kılmak istemiş ama onu kenara iterek, kendisi, babasının cenaze namazını kılmış, namazı kıldıktan sonra da gözlerden kaybolmuştu. İmam Hasan Askeri(a.s)'ın zamanından beri Şiiler O'nu babasının evinde görerek, O'nun, oğlu hakkındaki tavsiyelerini dinlemiş, babasının şehadetinden sonra da uzun bir süre o'nunla irtibatta bulunmuşlardı.

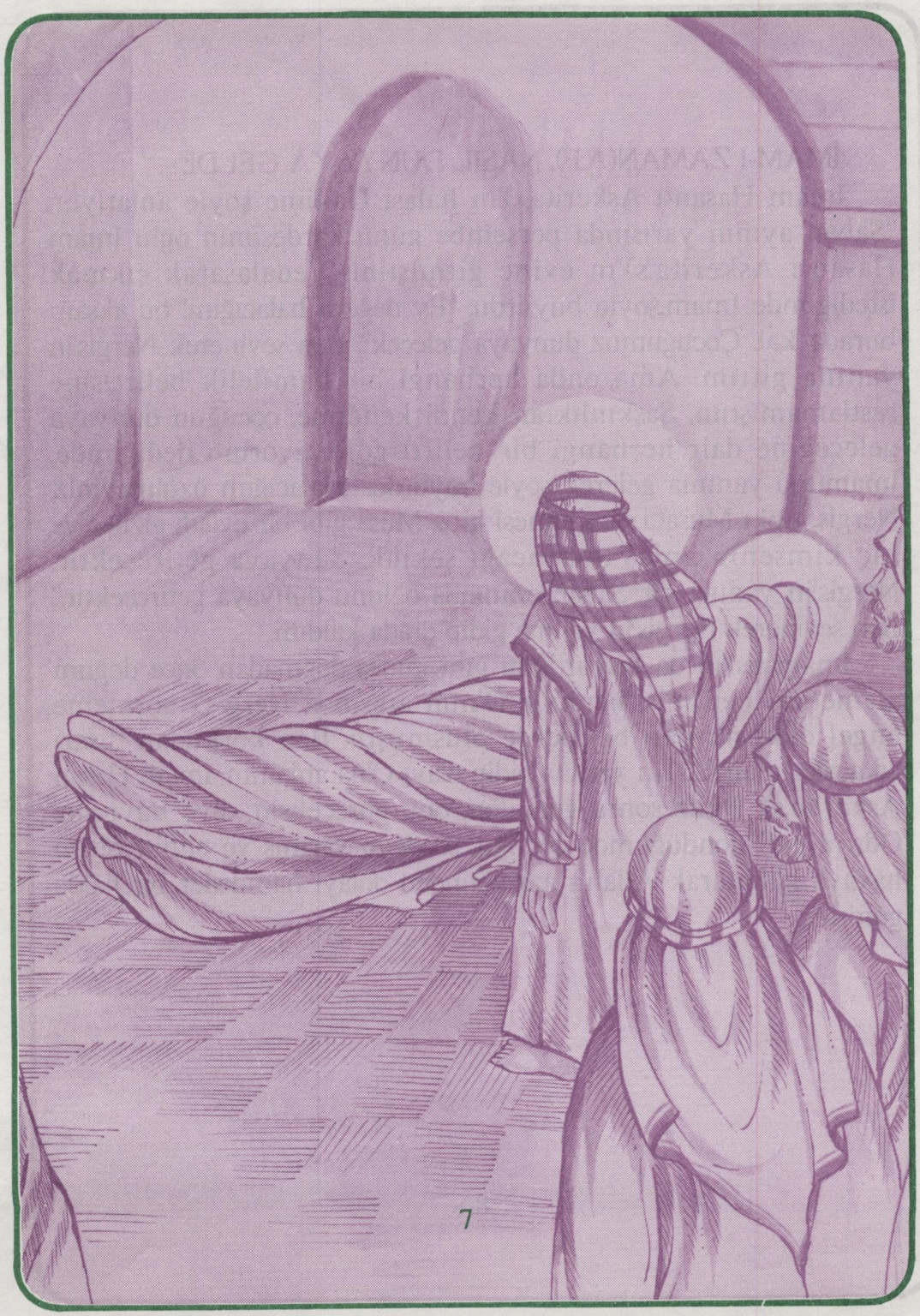

İMAM-I ZAMAN(A.F), NASIL DÜNYAYA GELDİ:

İmam Hasan-ı Askeri(a.s)'ın halası Hakime şöyle anlatıyor: "Şaban ayının yarısında perşembe günü kardeşimin oğlu İmam Hasan-ı Askeri(a.s)'ın evine gitmiştim. Vedalaşarak çıkmak istediğimde İmam,şöyle buyurdu: "Ey değerli halacığım! bu akşam burada kal. Çocuğumuz dünyaya gelecek". Ben sevinerek Nergis'in yanına gittim. Ama onda herhangi bir hamilelik belirtisine rastlamamıştım. Şaşkınlıktan kendi kendime, çocuğun dünyaya geleceğine dair herhangi bir belirti göremiyorum dediğimde, İmam(a.s) yanıma gelerek şöyle buyurdu: "Halacığım üzülmeyiniz. Nergis, tıpkı Musa(a.s)'ın annesi gibi, Musa gibi bir evladı gizlice ve hiç kimsenin anlayamayacağı şekilde dünyaya getirecektir. Nergis'in yanına git. Sabah ezanında oğlunu dünyaya getirecektir." Ben sevinerek Nergis'in yanına gidip orada kaldım.

İmam(a.s)'ın da buyurduğu gibi güneş doğmadan önce doğum alametleri belirmiş, benimle O'nun arasında Nergis'i görmeme engel olan nurdan bir perde oluşmuştu. Ben korkudan dışarı çıkarak, İmam(a.s)'ın yanına gidip olayı O'na anlattım. İmam Hasan Askeri(a.s); Biraz sonra geri dön, onu göreceksin, diye buyurdu. Odaya geri döndüğümde çocuğu, secdeye varmış ve elinin birini havaya kaldırarak Allah'a azametinden dolayı hamdeder bir halde gördüm.

ANNESİ NERGİS HAKKINDA:

İmam Hadi(a.s)'ın hizmetçilerinden biri olan Buşr-i Ensari bu konuda şöyle der: "Birgün Hz.Hadi(a.s) beni yanına çağırarak," senden, çok değerli olan bir işi yerine getirmeni istiyorum dedi. Hazret bana bir mektup ve 220 dinar altın vererek, şöyle buyurdu: Bunları al ve Bağdat'a gidip Fırat yolunda bekle. Yarın oraya, satış için getirilmiş birçok kadın kölenin bulunduğu bir gemi gelecek. Onların müşterileri daha çok Abbasoğulları ile bazı gençlerdir. O gemide, kendisini müşterilere göstermesini istediklerinde, bu işi yapmayacak bir kız vardır. Gençlerden biri ilerleyerek 200 altın dinara onu satın alıyorum diyecekse de o kız kabul etmeyecektir. Daha sonra sahibi, seni satmaktan başka çare yok diyecek. Ama o; "Sabret, biraz sonra beni satın olacak olan gelecektir," diyecek. İşte o anda sen ilerleyerek mektubu ona ver ve eğer bu kadın mektubun sahibini isterse, satın alacağım, diye söyle. O, mektubu okuduktan sonra sevinecek. Sen, onu sahibinden satın al ve getir".

Ben de İmam(a.s)'ın emirlerini aynen yerine getirerek onu sahibinden satın aldım.

O kız yolda beni şaşırtan bazı ilginç şeyler anlatarak şöyle dedi: "Ben, Rum padişahının kızıyım. Dedem, İsa(a.s)'ın akrabalarından imiş. Babam, beni kardeşinin oğluyla evlendirmek istiyordu. Birgün sarayında görkemli bir toplantı düzenleyerek beni kardeşinin oğluyla birlikte bir tahtta oturttu. Tüm Hıristiyan büyükleri beni onunla nikahlandırmak için toplanmışlardı. Ansızın saray sarsılarak, herşey birbirine karıştı ve amcamın oğlu tahttan düştü. Birdaha toplantı düzenlediler ama, yine aynı olaylar meydana gelmişti. Hıristiyan büyükleri bu işi uğursuz sayarak, saraydan ayrıldılar. O akşam rahatsız ve üzgün bir şekilde uyumuştum. Rüyamda, birtakım nurani insanların saraya geldiğini görmüştüm. Onlardan birinin İsa(a.s) diğerinin ise İslam Peygamberi olduğunu söylüyorlardı. İslam peygamberi, İsa(a.s)'a dönerek; Ben soyundan olan bu kızı kendi evladıma istiyorum, diye buyurmuş. İsa(a.s)'da sevinerek kabul etmişti. Uykudan uyandım ve rüyamı hiç kimseye anlatmadım. Birgün ağır bir hastalığa yakalandım. Babam tüm doktorları başıma toplamıştı ama, hiçbirisi beni tedavi edememişti. Babamdan, benim iyileşmem için zindandaki tüm müslümanları serbest bırakmasını istedim. İsteğimi yerine getirince ben biraz iyileştim. O gün tekrar rüyamda bazı nurani kadınlar görmüştüm. Onlardan birinin İsa(a.s)'ın annesi Meryem, ötekinin ise Fatıma-i Zehra(s.a) olduğunu söylüyorlardı. Peygamberin kızı ilerleyerek, Eğer, oğlumla evlenmek istiyorsan, müslüman olmalısın, dedi. Ben, rüyamda O'nun eliyle müslüman olmuştum. Daha sonra O, beni İmam Hasan Askeri(a.s)'ın yanına götürmüş onun muhabbeti kalbime yerleşmişti. Gece gündüz rahat duramıyordum. Sonunda İmam Hasan Askeri(a.s)'ı rüyamda görmüştüm. Ona; nasıl karısı

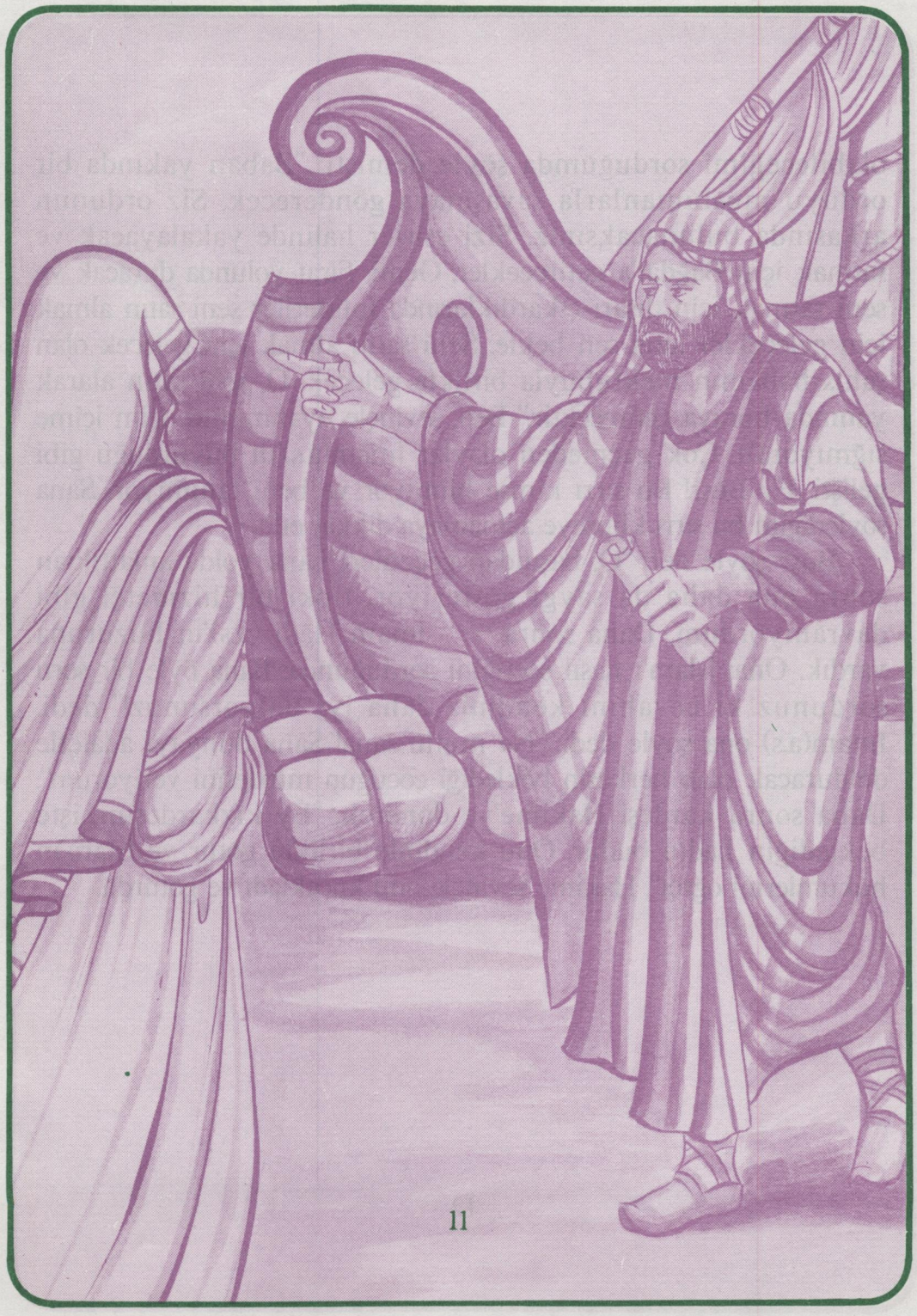

olabileceğimi sorduğumda şöyle demişti: "Baban yakında bir orduyu müslümanlarla savaşmaya gönderecek. Siz ordunun arkasında bulunacaksınız. Sizi esirler halinde yakalayacak ve satmak için Bağdat'a getirecekler. Gemi, Fırat yolunda duracak ve seni satmak için dışarı çıkardıklarında müşteriler seni satın almak için gelecekler ama sen bekle. Seni satın almak için gelecek olan şahıs babamın mektubuyla birlikte gelecek. O, seni satın alarak yanında buraya getirecektir." Ben, sevinçle uyanmıştım, içim içime sığmıyordu. Çok geçmeden olaylar İmam(a.s)'ın buyurduğu gibi gelişti. Ey Büşr! Bu sırrı kimse bilmiyor ve beni tanımıyor. Sana söylediğim bu sırrı kimseye açmamaya dikkat et."

Büşr şöyle der: "O, başından geçenleri bana yolda anlattıktan sonra ona daha da saygı gösteriyor, tıpkı bir hizmetçi gibi davranıyordum. Daha sonra İmam Hâdi (a.s)'ın huzuruna vardık. Ona; İslam'ı nasıl seçtiğini sorduğunda; Bana öyle bir soru sordunuz ki cevabını kendiniz daha iyi biliyorsunuz!" dedi. İmam(a.s) ona şöyle dedi: "Ne mutlu sana! Sana dünyayı adaletle dolduracak olan herkesin beklediği çocuğun müjdesini veriyorum". Daha sonra kardeşi Hakime'ye dönerek, "Ey kızkardeşim, işte beklediğin kadın budur. Onu kendinle birlikte götür ve İslam'ın hükümlerini öğret". Hakime sevinçle onu kucakladı ve götürdü.

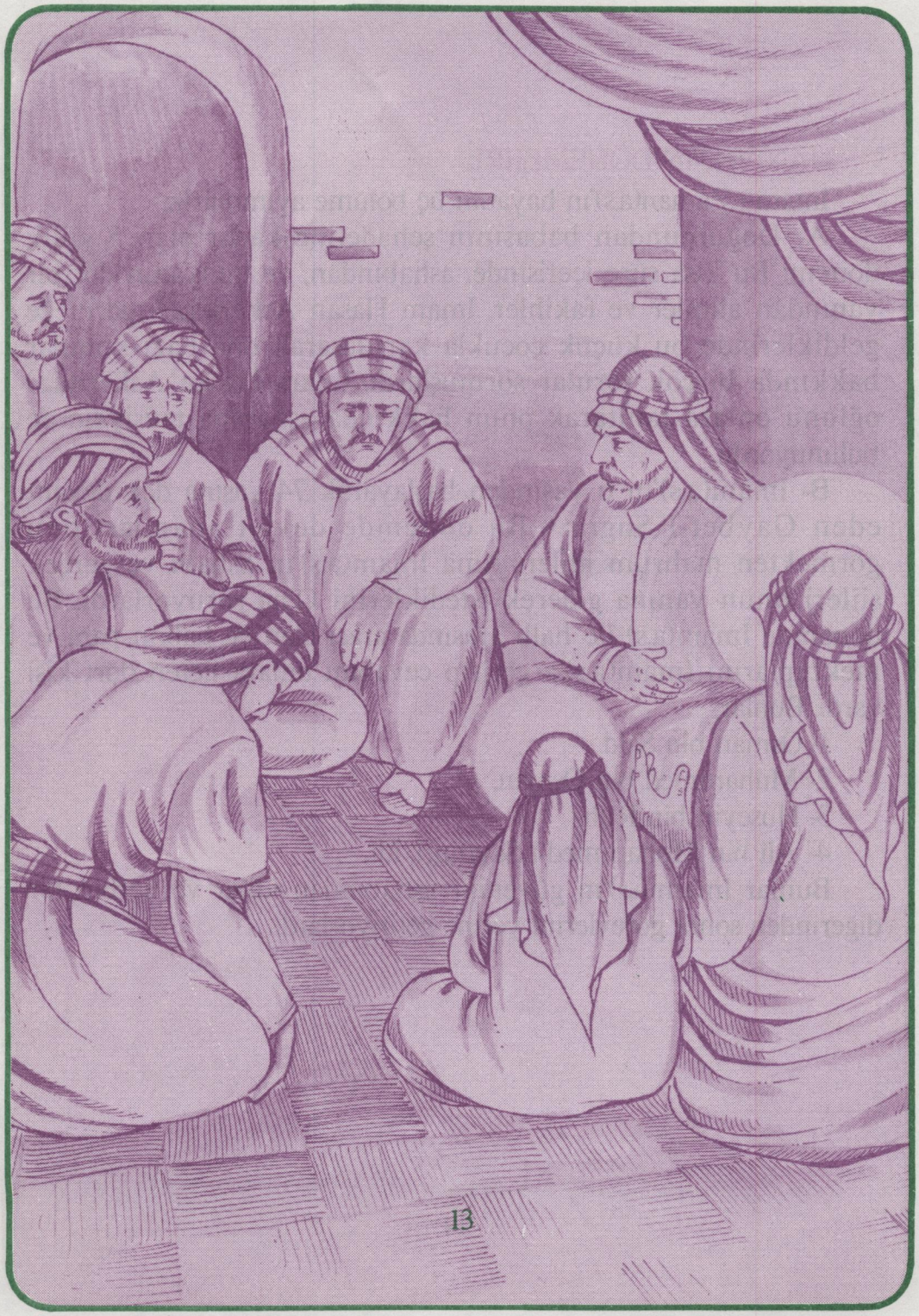

HAYATININ DÖNEMLERİ:

İmam-ı Zaman(a.s)'ın hayatını üç bölüme ayırabiliriz:

A- Doğumundan babasının şehadetine kadar olan 5 yıllık dönem: Bu kısa süre içerisinde, ashabından, ve dünyanın dörtbir yanından alimler ve fakihler, İmam Hasan Askeri(a.s)'ı görmeğe geldiklerinde bu küçük çocukla karşılaşarak ona bazı konular hakkında birçok sorular sormuşlardı. İmam Hasan Askeri(a.s) oğlunu onlara tanıtarak onun hakkında ashabına tavsiyelerde bulunuyordu.

B- İmam(a.s)'ın 6 yaşından başlayarak 74 yaşına dek devam eden Gaybet-i Sugra:[1] Bu dönemde devlet adamları onu görmekten mahrum idiler. Ama İmam(a.s)'ın ashabı ve gerçek şiileri onun yanına giderek istediklerini O'na soruyorlardı. Bu dönemde İmam(a.s) ile halk arasında aracı olan ve halkın para ve mektuplarını İmam(a.s)'a getirip cevabını onlara ileten dört kişi vardı. Bunlar;

1- Osman bin Said.

2- Muhammed bin Osman.

3- Hüseyin bin Ruh.

4- Ali bin Muhammed-i Seymuri, idi.

Bunlar İmam(a.s)'ın güvenilir ashabından idiler ve herbiri bir diğerinden sonra görevlerini yerine getiriyorlardı.

---

1 - Küçük gaybet.

C- Üçüncü dönem hicri 329 yılından başlayarak şimdiye dek devam eden gaybet-i Kubra[1] adlı dönemdir. Süresinin ne kadar olduğunu Allah'tan başka hiçkimsenin bilmediği bu dönemde halk kitleleri arasında gizlice hareket ederek, kimsenin O'nun tanımayacağı bir şekilde davranır ve eğer herhangi birisi de görse O'nu tanıyamaz. Ancak O gittikten sonra, Onda gördükleri alametlerden sonra onun İmam(a.s) olduğunu anlarlar.

BEKLEYİŞ:

İmam(a.s), gaybet-i kubraya çekilip de kendini halka tanıtmadığı süre içerisinde islami konularda aydın ve layık olan fakihler islam camiasının ve halkın sorunlarını çözerek, halkın din ve dünyadaki maslahatını gözönüne alarak, masum İmam(a.s)'ın inkılabının ortamını hazırlarlar.

Bu süre içerisinde halk, İmam(a.s)'ı beklemeye koyulmuştur. Ama bu bekleyiş, elimizi kolmuzu bağlayarak, yerimizde oturmamız ve böylece İmam(a.s)'ın zuhuru için gerekli ortamın hazırlanması demek değildir. Muntazır(bekleyen) insan, ümitli, zeki, aydın, çalışkan, mümin, imamına inanan insandır. Onun zuhuru için gerekli ortamı hazırlayan insan, tıpkı dağın zirvesine çıkmağa çalışan ve bu yolda kendisine yardımcı olacak herşeyi önceden hazırlayan insan gibidir. Dağın en yüksek noktasına ulaşmak isteyen bir insan hayallerle ve eli kolu bağlı oturmakla hedefine varamaz. Bu bekleyiş, insana hareket, çalışma gücü, düşünce ve yenilikler kazandırır. Eğer bu konu toplumdan uzaklaştırılırsa insanlar, soğuk, hareketsiz, ümitsiz olacak, parlak ve aydın bir geleceğe ümitle bakmayacalardır.

---

1 - Büyük gaybet.

İslam'da intizar ve bekleyiş, dinden ve mezhepten ayrılması düşünülemeyen bir konudur. O, insana aydınlık bir gelecek ve toplumsal adaletin olgun manasıyla uygulanması müjdesini verir ve bu amacın uygulanması yolunda, izleyicilerini karanlıklarla, Deccallarla ve Süfyanlarla savaşa hazırlar ve durup dinlenmeksizin ilerledikleri bu yolda; dünyaya, tek İslam devletinin hakim olması için hazırlanırlar. İşte bu şekilde, Allah'ın vaadettiği bu şahıs olan İmam Mehdi(a.s), İslam hükümlerini uygulamaya koyulacaktır. İnşaallah.

İMAM-I ZAMAN(A.S)'IN MUCİZELERİ:

İmam-ı zaman(a.s)'ın insanı hayrete düşüren mucizeleri çok olmasına rağmen biz bunların iki tanesini zikredeceğiz.

1- Şeyh Tusi, Abbasi halifesi Mu'tez 'in adamlarından biri olan Raşik adlı bir şahıstan olayı şöyle nakletmektedir: Birgün Abbasi halifesi Mu'tez beni çağırarak, "İmam Hasan Askeri'nin evinde bir erkek çocuğunun dünyaya geldiğini duydum," dedi. Emrinde olanlardan iki kişiyi bana vererek "hemen o çocuğu yakalayarak buraya getirin, "dedi.

Biz çabucak oraya giderek İmam(a.s)'ın evinin kapısına vardığımızda bir kölenin kapıya oturduğunu gördük. O köleye aldırış etmeden eve girdik. Ev çok güzeldi. Köşedeki bir oda, dikkatimizi çekmişti. Perdeleri kaldırdığımızda içi su dolu büyük bir oda görmüştük. Bir genç, suyun üzerindeki halıda ibadetle meşgul idi.

Memurlardan biri odaya girince suya düştü ve onu zorla kurtardığımızda bayılmıştı. Öteki görevli de odaya girer girmez, suya düşmüştü. Onuda kurtardık ama o da bayılmıştı. Bir saat sonra her ikisi de ayıldılar ama korkudan titriyorlardı. Çabucak atlarımıza binerek halifenin sarayına doğru yola koyulduk. Gece yarısı saraya vardığımızda halife de uyumamış bizi bekliyordu. Olayı ona anlattığımızda o da bizim gibi korkudan titremeğe başlayarak; "Hiçkimse bu olayı duymamalı. Bu sırrı saklayın, herhangi birine söylediğinizi duyarsam sizi öldürürüm", dedi. Abbasi halifesi Mu'tezed, yaşadıkça bu olayı kimseye söylemeye cesaret edemedim.

2- Ali bin Sinan şöyle der: Kum halkının bir bölümü İmam Hasan Askeri(a.s)'ın hizmetine varmak için bir miktar parayla birlikte Samerra'ya doğru yola çıkmışlardı. Oraya vardıklarında Hazret'in şehit olduğunu duydular. Ne yapacaklarını bilmeden başı boş dolaşıyorlardı. Sonunda onları İmam Hasan Askeri(a.s)'ın kardeşi Cafer'e tanıttılar. Onlar, Samerra'ya geliş sebeplerini açıkladıklarında, onlara; paraları bana verin, onun halifesi benim, dedi. Ama onlar; "İmam'ın yanımızdaki paraların miktarını ve her kesenin kimin olduğunu bilmesi gerekir. Daha önceden de biz böyle yapardık", dediler. Cafer sinirlenerek; "Kardeşim de bunları bilmiyordu, siz yalan söylüyorsunuz. Bu gaybi bir meseledir.

Allah'tan başka kimse de gayptan haber veremez," dedi. Ama onlar bu konuda direttiler. Sonunda Cafer, onları halifeye şikayet etti. Halife de onlara parayı Cafer'e vermelerini emretti. Ama onlar; "Bu paralar bize emanet olarak verilmiştir. İmam(a.s)'ın halifesi varsa, parayı ona vermekten ve yoksa paraları sahibine geri göndermekten başka çaremiz yoktur," dediler. Halife onların söylediklerini onaylayarak onları serbest bıraktı.

Onlar geri dönmek istediklerinde bir genç onlara yaklaşarak; İmam sizi çağırıyor, dedi. Hepsi sevinerek onunla birlikte İmam Hasan Askeri(a.s)'ın evine gittiler. Orada, yüzünde imamet ifadesi okunan genç imamı gördüler. Onlar Cafer'e söyledikleri sözleri Hz.İmam-ı Zaman(a.f)'e söyledikleri zaman, gülerek onlara; "Oturun da size bu keselerin hanginize ait olduğunu söyleyeyim," diye buyurdu. Daha sonra para keselerinin herbirinin sahiplerinin adını söyleyerek, miktarlarını açıkladı. Biz, kaybettiğimiz şahsı bulduğumuzdan dolayı sevinerek, keseleri çıkarıp ona verdik. Sorularımızı da ona sorduğumuz da, hepsini cevapladı. Daha sonra, herhangi bir malı oraya getirmememizi, Bağdat'ta tayin ettiği vekiline getirmemizi, ayrıca herhangi bir sorumuz varsa ona sormamızı ve onun, cevabı kendimize ileteceğini, buyurdu. Hepimiz onunla vedalaşarak dışarı çıkıp Allah(cc)'a bu nimetinden dolayı şükrettik.

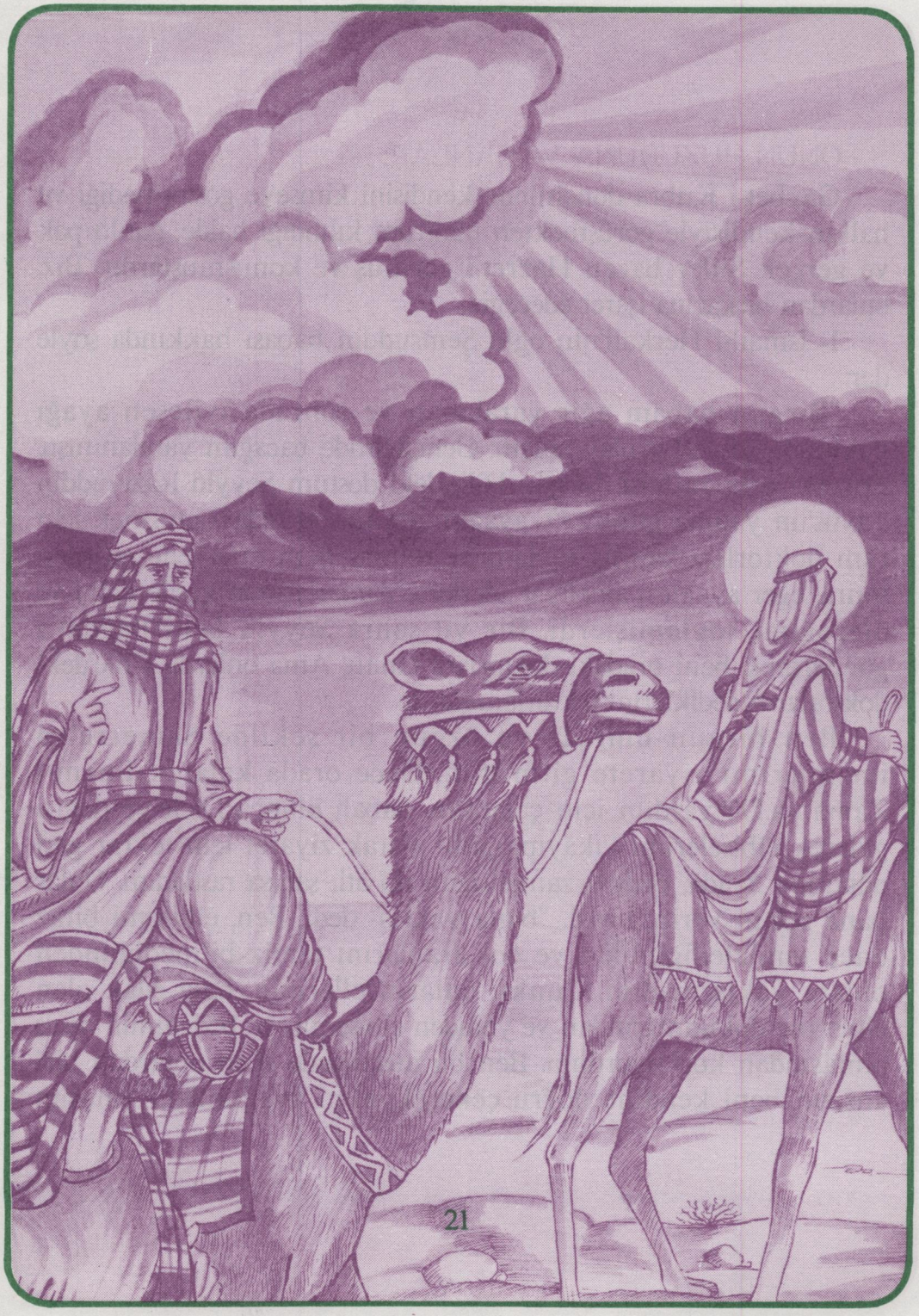

ONUN HUZURUNA VARANLAR:

Gaybet-i Kubra döneminde kendisini kimseye göstermediği ve halkın kendisiyle görüşmekten mahrum kılındığı halde, gönlü pak ve gerçek Şiiler bazen Hazret'i görmüş ve konuşmuşlardır. Biz, onlardan birkaçına işaret edeceğiz.

1- İsmail-i Herkali'nin oğlu Şemsuddin babası hakkında şöyle der:

"Birgün babam ağır yaralanan ve sonrada iyileşen ayağı hakkında şöyle bir olay anlattı: Gençliğimde bacağım yaralanmıştı. Çok acı çekiyordum. Birgün Hille'deki dostum Seyyid Raziyuddin Tavus'un yanına gittim. O, ayağımın yarasını tedavi ettirmek için tüm doktorları başıma toplamıştı. Bunlar beni muayene ettikten sonra, eğer ayağımı ameliyat ederlerse damarlarımın kesileceğini ve öleceğimi söylemişlerdi. Bir yıl sonra Seyyid beni Bağdat'a göndererek beni oradaki doktorlara tanıttı. Ama onlarda Hille'deki doktorların dediklerini tekrarlamışlardı.

Ben birgün ümitsiz ve üzgün bir şekilde Samerra'ya imamlarımı ziyarete gitmiştim. Gece orada kalarak İmam-ı Zaman(a.f)'i yardım için çağırdım. Sabah olunca Dicle'ye doğru giderek elbiselerimi yıkayıp, gusül alarak ziyaret için tekrar geri döndüm. Yolda, bedevi zannettiğim iki atlı şahısa rastladım. Onlar bana selam verip, birisi, "bana yaklaş" dedi. Ben, elbisemi biraz önce temizlediğimden ve çöl araplarını temiz bilmediğimden onlara yaklaşmadım. Çünkü onların ellerinin, hala ıslak olan elbiseme dokunmasından ve yeniden elbisemin ve bedenimin necis olmasından korkuyordum. Ben bu düşüncede iken onlardan biri ansızın beni kendine doğru çekerek, elini ayağımdaki yaranın

üzerine koyarak sıktı. Ben ağrının şiddetinden birdenbire bağırmaya başladım. Daha sonra elini üzerimden çekerek; "Ey İsmail, artık kurtuldun. Üzlüme, bundan sonra hiç ağrı hissetmeyeceksin," dedi. onun beni tanımadığı halde adımla çağırmasına şaşırmıştım. Ben bu düşüncede iken benimle vedalaşarak ayrıldılar. Kendi kendime, belki de imamım budur diyerek onun ardısıra yola koyulup, durması için yalvardım. O, bana doğru dönerek; Ey İsmail, geri dön! "dediyse de ben itaat etmedim ve ardı sıra koştum. İmam(a.f) ile birlikte olan şahıs şöyle dedi: "Ey İsmail! Geri dön. İmam'ının emrine itaat etmemekten utanmıyormusun?" O anda ben, onun imam ve ümmetin koruyucusu olduğuna iman getirdim. Artık durdum ve onları seyrettim. Kısa bir süre sonra gözlerden kayboldular."

Şemsüddin şöyle der: "Babam o günden sonra düzenli olarak İmam(a.f)'i görmek için Samerraya giderdi ama her defasında da o, İmam(a.f)'i göremedi ve bu özlem ve hasretiyle dünyadan göçtü."

2- Seyyid Muhammed Cebel Amili, dostlarından birine yolculukta başından geçenleri şöyle anlatmaktadır: Yılların birinde kutsal Meşhed şehrine gitmiştim. Yanımda yeterli para olmadığından günlerim zor geçiyordu. Sonunda kervanın hareket edeceğini duydum. Ama benim karnımı doyuracak ekmeğim dahi yoktu. İmam Rıza(a.s)'ın haremine giderek ağladım. Daha sonra aç karnımla kervana ulaşma kararı aldım. Çünkü eğer orada kalırsam kış gelecek ve ölecektim. O kötü durumda yola çıktım ama yolumu kaybetmiştim. Artık yakıcı çölün ortasında tek başıma yapayalnızdım. Açlıktan hareket dahi edemiyordum. Çok aradım ama yiyecek bir ot dahi bulamadım. Akşam olup hava kararmış, yırtıcı ve vahşi hayvanların sesi beni dehşete düşürmüştü.

Ağlayarak ölümü beklemeğe başlamıştım. Çok geçmeden ay doğdu ve hayvanların sesi kesildi. Ansızın gözümün takıldığı bir tepeye gitmiş oradan çıkan kaynak suyu görmüştüm. Çok sevinerek sudan içtim ve abdest alıp namaz kıldım. Artık açlıktan kımıldayamıyordum. Ansızın bana doğru ilerleyen ata binmiş birini görmüştüm. Kendi kendime, belki de bu adam yolkesicilerdendir. Benim ona verecek bir şeyimin olmadığını görünce mutlaka beni öldürecektir, dedim. Ama bana yaklaştığında bana selam verdi. Ben de onu selamladım. Yankesicilerden olmadığını anlamıştım. Daha sonra bana; "Buralarda ne yapıyorsun?" dedi. Güçsüzlük ve açlığın etkisinin verdiği zaaftan dolayı, çok açım ve yolumu kaybettim, dedim. O ise şöyle dedi: "Yanında birkaç tane kavun var. Niçin onları yemiyorsun? Ben, O'nun benimle dalga geçtiğini sanıyordum. Çünkü daha önceden heryeri aramış ve hiçbir şey bulamamıştım. Ona; Benimle alay etme, dedim. Beni kendi başıma bırak ta öleyim. "Seninle alay etmiyorum. Arkana bak," dedi. Arkama doğru baktığımda üç tane kavun görmüştüm. Daha sonra bana şöyle dedi: "Bu üç kavundan birini ye ve öteki ikisini sonraya bırak. Bu yoldan doğru ilerle. Akşam yaklaştığından bir çadıra varacaksın. Onlar seni kervana ulaştıracaklardır." Daha sonra O', gözden kayboldu. Çabucak kendime gelmiş ve onun İmam-ı zaman(a.f) olduğunu anlamıştım. Onun buyurduğu emir gereğince kavunlardan birini yedim ve durumum düzelince öteki iki kavunu da alarak yoluma devam ettim. Ertesi gün öğlen öteki kavunu da yiyerek yola devam ettim. Onun buyurduğu gibi akşama yakın bir zaman da o çadıra ulaştım. Onlar beni çadıra atarak ağırladılar. Daha sonra beni kervana götürdüler.

ACABA BİR İNSAN BU KADAR ÇOK YAŞAYABİLİR Mİ?:

Fizyoloji (insan vücudunu inceleyen bilim dalı)ye göre insanın vücudu milyarlarca hücrelerden oluşmuştur ve zaman ilerledikçe hücreler yaşlanarak yok olur ve yerine yeni hücreler gelir ve böylece insanların yaşamı devam eder.

İnsanı yaşlandıran, hücreleri yaşamaktan alıkoyan ve insanı ölüme sürükleyen şey, çeşitli yollarla insanların vücuduna giren ve hücrelerle savaşarak onları yenen mikroplardır.

Tıp ilmi, cismi durumunu, zararlı yiyecekleri tam olarak bilen, bedeninin sağlığına ve yiyeceklerinin düzenli olmasına dikkat eden birinin, çabucak yaşlanmayacağına ve uzun ömürlü olacağını kanıtlamıştır.

Bu yüzden bilim adamları, çeşitli deneylerle, bazı hayvanların yaşama süresini birkaç kat artırabilmişlerdir. Böylece insanlarda geniş bilgi ve sağlık kurallarını iyi uygulama ile uzun ömürlü olabilir.

Herhangi bir bilim adamı ilmi bir sırrı çözmek ve bilimsel keşifler yapmak için yıllarca çalışmak ve uğraş vermek zorundadır. Ama tüm ilmi kendisine Allah tarafından verilmiş olan İmam-ı Zaman(a.f)'in bu uzun yolu yürümesi gerekmez ve O, yüzyıllık uğraşı bir anda vererek sonuca ulaşabilmektedir.

Bu yüzden, Onun açısından bu konuda hiçbir sorun yoktur. Onun ilmi Allah tarafından kendisine verildiğinden, yüzlerce yıl korunarak, sağlıklı olabilir ve genç kalarak yaşlanmaktan masun kalabilir.

Ayrıca İmam-ı zaman(a.f)'in ömrünün uzunluğu, İbrahim'in karşısında ateşin yanmaması, Nil nehrinin Musa'nın geçmesi için yarılması ve asanın ejdarha olmasından ve öteki yüzlerce olaylardan daha da şaşırtıcı değildir ki tüm bunlar bize Allah'ın kudretini göstermektedir.

Tüm bunlardan başka, Kur'an ve tarih, geçmiş peygamberlerin ve halktan bazılarının uzun ömrünü açıkça bize göstermektedir. Örneğin Hz.Nuh(a.s) 950 yıl, Lokman(a.s) 400 yıl, bu dünyada yaşamışlardır. Ayrıca Buhtun Nasr 1507 yıl, Süleyman(a.s) 712 yıl ve Hindistan padişahı Firuzray 537 yıl yaşamışlardır.

Tüm bu örnekler insanın ömrünün uzunluğunun, ilme aykırı olmadığını ve herzaman mümkün olduğunu bizlere göstermektedir.

İMAM-I ZAMAN(A.F) SÜPERGÜÇLERİ NASIL YENİLGİYE UĞRATACAKTIR?:

Dünyadaki bilim adamları yıkıcı ve korkunç silahlar üretmede birbirleriyle yarışırken, barış ve asayış olmayacaktır. Dünya, savaş ve adaletsizliğin pençesinde kavrulurken, süpergüçler eskiden olduğu gibi savaş ve askeri mücadele yoluyla topraklarını ve hükumetlerini genişletmeyi düşüneceklerdir. Bu şartlar altında ümitsizlik, insanların tüm yaşantısını kaplayacak, fesad ve başkasının hakkına tecavüz çoğalacaktır. İşte o sıralarda adil, savaştan ve saldırganlıktan uzak bir hükumeti kabul etmenin zeminesi hazırlanacaktır. Tüm milletler, müstebid ve zalim hükumetlerden bıkacak, fesadın ve adaletsizliğin çoğalması, dünyayı bir patlamaya doğru yöneltecektir.

Nitekim Hicaz topraklarında da 5 asırlık cahiliyyet ve zulüm döneminden sonra, islam peygamberinin risaleti için uygun bir ortamın hazırlandığı, mahrum ve mustazaf halk kitlelerinin islamı kabule hazır oldukları bir dönemde islam güneşi doğdu. Öyle ki, süratle peygamber(s.a.v)'in tevhid ve adalet sesine cevap vererek, grup grup islam dinini kabul etmişlerdi.

Biz dünyadaki devrimlere baktığımızda, devrim rehberlerinin başarısındaki en büyük sebebinin, toplumda uygun bir ortamın olması ve halkın zalim hükumetlerden bıkması olduğunu görürüz. Binaenaleyh, Mehdi(a.f)'in inkılap ve kıyamı da toplumda uygun ortamın hazırlanmasıyla meydana gelecektir. Onun inkılabı yöresel olmadığından ve tüm dünyayı kaplayacağından tüm dünya halkının onun inkılabını kabul etmesi gerekir. Bu iş, Resulullah(s.a.v)'in de buyurduğu gibi, zulüm, fesad ve adaletsizliğin

tüm dünyayı kapladığı, hükumetlerin şiddetli baskılarının çoğaldığı ve halk kitlelerinin bir patlamaya doğru yöneldikleri, böylece muhtaç ellerin ona doğru uzatıldığı ve onun devletini kalpten kabul edecekleri dönemde oluşacaktır. Tıpkı zamanın geçmesiyle ağacın dallarında meyvelerin oluşması ve bir hareketle yere düşmeleri gibi.

Bu şartlar altında, dünyadaki tüm süpergüçler, askeri açıdan güçlü olmakla birlikte, kuvvet ve zora dayanarak katliamlar yapsalar dahi, Mehdi(a.f)'in ve askerlerinin inkılabını engelleyemeyeceklerdir.

O sıralarda dünya, ruhsal bunalım içerisindedir. Ve olağanüstü bir rehbere muhtaç olacaktır. Öyle bir rehber ki, tarihi ve insan medeniyetinin tüm dönemlerini iyi bilen ve onları kendi varlığında hisseden, tarihteki tüm değişiklikleri bilen ve tüm cinayetleri yakından gören birisidir.

Allah tarafından kendisine verilen görevin hükmünü aldıktan sonra adalet ve insanlık feryadını yayacak ve tarihte çeşitli zulümlere uğrayan mustaz'af halk kitlelerini etrafına toplayacak ve zulüm hükumetlerini yıkacaktır. O, tüm dünyayı kaplayan tek islam devletinin gölgesinde kuvvetlerini birbirini yenmek için kullanan halkın gönüllerini birleştirecek ve onlarda birbirlerinin refah ve asayişi için çalışacaktır. Böylece dünya, korku ve endişeden uzak, saadet, nimet ve asayiş heryere hakim olacaktır.

AŞAĞIDAKİ SORULARI DİKKATLE CEVAPLAYINIZ:

1- Abbasi halifeleri niçin İmam(a.f)'i arıyorlardı?
2- Doğumu niçin öteki imamlardan farklıydı?
3- Annesi Nergis'in macerası nasıldı?
4- Küçük ve büyük gaybeti nasıldı?
5- Onun vekillerinin ne gibi özellikleri olmalıdır?
6- Bir insan, nasıl bu kadar yaşayabilir?
7- O, dünyadaki süpergüçleri nasıl yenilgiye uğratacktır?

KİMLİĞİ:

Adı: Muhammed
Lakabı: Hadi, Mehdi, Kaim
Künyesi: Ebul Kasım
Babası: Hz.İmam Hasan Askeri(a.s)
Annesi: Nergis Hatun
Doğumu: Hicri 255 yılında.

5,